

27
19. júní

L ö g

um

breytingu á almennum viðskiftalögum, nr. 31, 11. júlí 1911.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Á efti orðunum „annað er um samið“ í 1. gr. laganna komi: berum
orðum.

2. gr.

2. 1. 2. gr. laganna orðist þannig:

Ákvæði laga þessara um kaup gilda einnig, eftir því sem við á, um skifti.

3. gr.

3. gr. laganna orðist þannig:

Þegar í lögum þessum er talað um kaup á hlutum, sem tilteknir eru eftir
tegund, þá er ekki aðeins átt við kaup á tiltekinni mergð, þyngd eða stærð
hluta af tilgreindri tegund, heldur og við kaup á tiltekinni mergð, þyngd eða
stærð úr ákveðnum hóp eða magni hluta.

4. gr.

4. gr. laganna orðist þannig:

Þá er talað er í lögum þessum um verslunarkaup, er átt við kaup, sem
gerast milli kaupmanna í verslunarrekstri þeirra eða í þágu hans.

Kaupmaður er í lögum þessum hver sá talinn, sem rekur það starf, að
selja vörur, sem hann hefir í því skyni keypt, er rekur víxlarastarf eða banka-
starf, váttryggingarstarf, umboðsverslun eða forlagsverslun, lyfsölu, veitingar,
handið, verksmiðjuíðnað eða námugróft, mannvirkjagerð eða flutning fólks,
muna eða orðsendinga. Þó er sá maður ekki talinn kaupmaður, er rekur veitingar,
handið eða flutninga, svo framarlega sem eigi vinna aðrir að því starfi með
honum en konan með manni sínum, maðurinn með konu sinni, börn hans
innan 16 ára aldurs og vinnuhjú hans.

5. gr.

27

Í stað orðanna „í kaupmannaviðskiftum“ í 6. gr. laganna komi: í versl. 19. júní.
unarkaupum.

6. gr.

Í stað orðsins „farmflytjanda“ í 10. gr. laganna komi: flutningsmanns.

7. gr.

11. gr. laganna orðist þannig:

Nú eiga seljandi og kaupandi báðir heima í sama bæ, kauptúni eða þorpi, og á seljandi að sjá um sendingu selds hlutar til kaupanda, og skal þá hlutnum eigi talið skilað fyr en hann er kominn í vörslur kaupanda.

8. gr.

12. gr. laganna orðist þannig:

Ef ekkert hefir verið ákveðið um það, hvenær kaupverð skuli greitt eða seldum hlut skilað, og atvik liggja eigi svo til, að af þeim megi ráða, að þetta skuli gera svo fljótt sem unt er, skal líta svo á, að kaupverð beri að greiða og hlut að afhenda, hvenær sem krafist er.

9. gr.

16. gr. laganna orðist þannig:

Nú er um verslunarkaup að tefla, og er við sendingu hlutarins frá afhendingarstað til ákvörðunarstaðar notað farmskírteini eða farmbrjef, er svo er lagað, að seljandi missir umráð yfir hlutnum þá er farmskírteinið eða farmbrjefið er afhent kaupanda, og skal þá kaupverðið greitt um leið og farmskírteinið eða farmbrjefið er afhent, samkvæmt reglum þeim, er settar eru í 71. gr. hjer á eftir

10. gr.

Í stað orðanna „í kaupmanna-viðskiftum“ í 3. l. 21. gr. laganna komi:
í verslunarkaupum.

11. gr.

25. gr. laganna orðist þannig:

Nú hefir kaup verið rift og svara ber skaðabótum samkvæmt 23. eða 24. gr., og skulu þá skaðabæturnar nema því, sem verð hluta af sömu tegund og gæðum sem hinir seldu hlutir er hærri, þá er afhending átti fram að fara, heldur en kaupverðinu nemur, nema sannað sje, að meira tjón eða minna hafi af hlotist.

27

19. júní.

12. gr.

Á eftir orðunum „Sama er og“ í 26. gr. laganna komi: í verslunarkaupum.

13. gr.

27. gr. laganna orðist þannig:

Nú hefir seldur hlutur verið afhentur eftir að afhendingarfrestur var liðinn, og verður kaupandi þess vís þá er hluturinn kemur honum í hendur, eða af því að seljandi skýrir honum frá því, að hluturinn hefir verið afhentur síðar en um var samið, og verður hann þá að skýra seljanda frá því þegar í stað, ef um verslunarkaup er að tefla, en ella án óþarfrar tafar, að hann ætli sjer að neyta rjettar síns út af drættinum. Geri hann það ekki, missir hann rjett sinn til að bera fyrir sig dráttinn. Ætli kaupandi sjer að neyta rjettar síns til að rifta kaupið, þá verður hann að skýra seljanda frá því án óþarfrar tafar, ella missir hann þann rjett sinn.

14. gr.

Í stað orðanna „Í kaupmanna-viðskiftum“ í 1. l. 28. gr. laganna komi: Í verslunarkaupum.

15. gr.

30. gr. laganna orðist þannig:

Nú riftir seljandi kaup samkvæmt því, sem fyrir er mælt í 28. eða 29. gr., og á hann þá rjett til skaðabóta samkvæmt reglunum í 24. gr. Bæturnar skal svo meta, að þær svari mismuninum á því, hve miklu kaupverðið er hærra heldur en verð hins selda á þeim tíma, er drátturinn varð, nema sannað verði, að seljandi hafi meira tjón eða minna af hlotið.

16. gr.

31. gr. laganna orðist þannig:

Nú er kaupverð ekki greitt, þó að eindagi sje liðinn, eða kaupandi hefir látið hjá líða að gera slíka ráðstöfun, sem um er getið í 28. gr., en hinn seldi hlutur er enn ekki afhentur kaupanda, þá verður seljandi, ef hann vill halda kaupinu upp á kaupanda, að svara án ástæðulausrar tafar fyrirspurn frá kaupanda um þetta. Sje um verslunarkaup að ræða, skal seljandi, ef hann vill halda kaupinu upp á kaupanda, tilkynna honum það innan hæfilegs tíma, enda þótt kaupandi hafi enga fyrirspurn gert um það.

17. gr.

Í stað orðanna „kaupmanna-viðskifti“ í 32. gr. laganna komi: verslunarkaup.

18. gr.

27

Orðin „löggiltur brakún fyrir þá vöru eða“ í 34. gr. laganna falli 19. júní burtu.

19. gr.

Orðin „Sje eigi auðið best verður“ í niðurlagi 35. gr. laganna falli burtu.

20. gr.

1. og 2. l. 38. gr. laganna orðist þannig:

Ef tiltekinn eindagi er ákveðinn á greiðslu kaupverðs í verslunarkaupum og kaupverðið eigi greitt á rjettum tíma, þá á kaupandi að svara 6% ársvöxtum af kaupverðinu frá þeim tíma. Hafi tiltekinn eindagi á greiðslu kaupverðs eigi verið ákveðinn, þá á kaupandi að svara þessum vöxtum frá þeim degi, er afhending fór fram, eða hafi kaupandi verið þess valdur, að dráttur varð á afhendingunni, þá frá þeim degi, er sá dráttur hófst.

Í öðrum kaupum á kaupandi að svara 5% ársvöxtum af kaupverðinu frá eindaga þess, hvort sem tiltekinn eindagi er ákveðinn eða eigi. Nú fær kaupandi reikning frá seljanda á þeim tíma, er kaupverðið var gjaldkræft orðið, og falla þá vextir á frá viðtöku reikningsins, án þess frekari kröfu þurfi um að gera.

21. gr.

Í stað orðanna „kaupmanna-viðskifti“ í 51. gr. og 1. l. 52. gr. laganna komi: verslunarkaup.

22. gr.

Í stað orðanna „langan tíma“ í 54. gr. laganna komi: lengri tíma.

23. gr.

Í stað „hleðsluskírteinis“ í 2. lið 56. gr. laganna komi: farmskírteinis.

24. gr.

1. og 2. l. 62. gr. laganna orðist þannig:

Ef varningur er seldur „frítt á skipsfjöl“ (fob.) á tilteknum stað, verður kaupandi að útvega skip eða rúm í skipi til að flytja varninginn þaðan.

Seljandi á að annast um og kosta flutning varningsins til hleðslustaðarins og gera þær ráðstafanir um flutning varningsins á skip, er farmsendanda er skylt að gera, eftir því sem lög áskilja á þeim stað eða venja er til.

Í stað „hleðsluskírteinis“ í 6. l. gr. komi: farmskírteinis.

27

19. júní.

25. gr.

Í stað „farmflytjanda“ í 2. l. 63. gr. laganna komi: flutningsmanni.
 Í stað „hleðsluskírteinis“ í 4. l. gr. komi: farmskírteinis
 Í stað orðanna „til kaupanda“ í 5. l. gr. komi: til viðtökustaðarins.

26. gr.

Á eftir orðunum „næsta virkan dag“ í 2. l. 68. gr. laganna komi: á eftir.

27. gr.

Í stað orðanna „á þeim tíma“ í 1. l. 69. gr. laganna komi: áður en sá frestur er liðinn.

Orðið „hleðsluskírteini“ í 2. l. gr. verði: farmskírteini.

28. gr.

Orðið „hleðsluskírteini (hleðsluskírteinis)“ í 1. og 2. l. 71. gr. verði: farmskírteini (farmskírteinis).

Í stað „hleðsluskírteinis“ í 3. l. gr. komi: farmbrjefs.

29. gr.

Þá er lög þessi hafa öðlast staðfestingu konungs, skal fella þau inn í texta laga nr. 31, 11. júlí 1911, og getur konungur þá gefið þau lög út, þannig breytt, sem lög um lausafjárkaup.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 19. júní 1922.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Kl. Jónsson.